

den senere Tid i den Grad hyppigt, at der maaskee bliver Spørgsmaal om atter at lade indtræde den forhøiede Assurance, som bortfaldt for et Aars Tid siden, idet det opsamlende Fond nu er eller kan bemyndiges at blive saa medtaget, at det gaaer ned under 500,000 Rd., i hvilket Tilfælde efter Lovgivningen den høiere Assurance skal indtræde. Jeg kan vel ikke bestemt paavise, at den Brandskade, der nu har fundet Sted og jævnlig finder Sted i Kjøbstæderne, er at tilskrive Bindingsværk; men det forekommer mig dog, at det vil være fornuftsfridigt at nægte, at, naar Bygningsmaaden i Kjøbstæderne var bedre, end den nu er, og disse navnlig ikke opførte i den Grad med Bindingsværksbygninger, vilde Brandfaren og Brandskaden være mindre. Jeg troer derfor ogsaa, at Erfaring taler for den Anskuelse, som jeg har udtalt mig for, at der ikke er Anledning til at antage det af den ærede Minoritet stillede Uendringsforslag. Den ærede Landsthingsmand fra Helsingør har fremsat sin Anskuelse af Sagen, som ganske afviger fra den, der findes i Lovudkastet. Jeg troer, at den Bet, han vil gaae, er aldeles upraktisk. Den vil medføre endnu langt mere Indskrænkning, end der er en Følge af Lovudkastet, og dernæst vil denne Fremgangsmaade medføre betydelige Udgifter. Jeg skal tillade mig her at meddele, at en saadan Plan har engang været fremsat for en enkelt Kjøbstad, nemlig Aalborg. Amtmanden over Aalborg Amt fremkom med et Forslag for omtrent 12 eller 14 Aar siden om, at der skulde saaledes lægges en Plan for hele Byens Bygningsmaade; men da man skulde undersøge, hvad en saadan Plan vilde koste, viste det sig, at den vilde medtage flere Tusinde Rigsdaler, og det er aabenbart, at den vilde være til aldeles ingen Nytte. Omstændighederne kunne nemlig nu tale for, at disse eller hine Regler skulde følges; men om en 20 til 30 Aar kunne Forholdene have forandret sig saaledes, at andre Regler maatte følges, og saa var det hele Arbejde med at undersøge Tusinder af Brandsforsikringsnummere spildt, og ikke alene det, men ogsaa Pengene vare kastede bort. Jeg troer derfor, at der kan aldeles ikke være Tale om at gaae den Bet, han antydede. Forsaavidt der af den

ærede 4de Landsthingsmand for 10de Kred (M. P. Bruun) er udtalt et Ønske om, at den Deel af Landets Grund, der blev undergivet Kjøbstædernes Bygningslov, i det Hele kunde komme til at gaae ind under Kjøbstædernes Jurisdiction, kan jeg ikke Andet end erkjende Hensigtsmæssigheden deraf, men, skal dette ske, maa derom gives en Lov. Regjeringen har ingen Myndighed til ad administrativt Veie at foretage en saadan Forandring; medmindre vedkommende Eiere af det Terrain, hvorom der er Spørgsmaal, ere enige deri; det er lykkedes enkelte Steder i Landet at tilveiebringe en saadan Enighed, men i Reglen har Erfaringen vist, at det er vanskeligt at tilveiebringe en saadan Enighed, idet En eller Anden af disse Eiere af en eller anden Grund nægter at give sit Samtykke, og undertiden kan neppe den Grund, der er Spørgsmaal om, ligge saaledes, at der, naar han ikke giver sit Samtykke, aldeles ikke kan være Tale om at indlemme de øvrige Grundstykker. Den ærede Ordfører yttrede, at den Bemærkning, jeg havde gjort om Nødvendigheden af, at der i denne Lov blev optaget en Bestemmelse om, hvilke Regler der skulde gjælde for den Deel af Kjøbstadens Grund, som, naar Uvalgets Udtalelse fulgtes, ikke blev omtalt i Loven, ogsaa ramte selve Udkastet, men dette forholdet sig ikke saaledes. Udkastets § 1 gaaer ud paa at omfatte ikke alene Kjøbstadens grundartpligtige Grund, men hele Kjøbstadens Grund, idet det udtrykkelig hedder: „Nærværende Bygningslov gjælder ikke alene for selve Kjøbstæderne“; derved menes, at Loven gjælder for Kjøbstæderne med tilliggende Grund, hvad ogsaa vil fremgaae af Motiverne til Loven. Imidlertid har jeg, som jeg allerede fremhævede, da jeg første Gang idag havde Ordet, Intet mod den af Uvalget foreslaaede Indskrænkning i Lovens Omraade, navnlig naar den Mangel, som derved fremtræder, bliver afhjulpen paa den af mig antydede Maade.

Ordføreren: Spørgsmaalet er af ringe Betydning, men jeg maa dog udbede mig Tilladelse til at henlede Opmærksomheden paa, at Udkastets § 1 siger: Justitsministeriet bestem-